

عنوان مقاله:

قراردادهای تکنولوژی محور در تجارت بین الملل

محل انتشار:

دومین کنفرانس علوم اجتماعی، روانشناسی، علوم تربیتی و علوم انسانی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

علی احمدی - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته حقوق- خصوصی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد بین الملل قشم

خلاصه مقاله:

اقتضای ذات قرارداد انتقال فناوری استیلائی انتقال گیرنده بر فناوری موضوع قرارداد است که در نتیجه اجرای قرارداد او نیز همانند انتقال دهنده از تکنولوژی برخوردار گردد، لذا اقتضای ذات قرارداد تعهد به تحقق انتقال است. از این رو، علی الاصول اگر در این قرارداد به چنین تعهدی تصریح نشده باشد تعهد مزبور در ذات قرارداد نهفته است و شرط اصلی ضمنی آن به حساب می آید و محور تمام تعهدات قراردادی و غیر قراردادی انتقال دهنده خواهد بود، ضمن اینکه چون این تعهد، اقتضای ذات یا هدف اصلی قرارداد است اگر چه صریحا یا تلویحا در قرارداد موجود نباشد. اصولا چنین قراردادی، قرارداد انتقال فناوری نخواهد بود. در پژوهش حاضر، در باب شیوه های قراردادی انتقال فناوری، شیوه های مرسوم را به صورت مختلف و بر مبنای معیارهای متفاوت، تعریف، کلاسه بندی و بیان نموده ایم. اهم این شیوه ها، قراردادهایی است که موضوع مستقیم آنها فرآیند انتقال شناخت و مهارت و صلاحیت می باشد، همچنین است قراردادهایی که موضوع مستقیم آنها امور دیگری است ولی از آن جهت که بار فناوری دارند، منجر به انتقال فناوری می شوند. هدف از انجام این مطالعه، بررسی قراردادهای تکنولوژی محور در راستای تامین نیازها و اهداف جامعه اقتصادی و صنعتی و به ویژه حقوقدانان و مشاوران و کارشناسان حقوقی و به ویژه پاسخ به سوالات حادث در زمینه شیوه های قراردادی انتقال فناوری و جذب فناوری های نوین خارجی می باشد. شیوه گردآوری اطلاعات لازم در خصوص موضوعات پژوهش حاضر به صورت کتابخانه ای به شیوه توصیفی و از طریق مطالعه ی کتاب ها، مقالات و پایان نامه ها و دیگر آثار مکتوب بوده است.

کلمات کلیدی:

قرارداد، انتقال فناوری، تجارت بین الملل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1448780>

